



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Ecclesiae Paderbornensis

Dietrich <Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1602

De Interdicto.

urn:nbn:de:gbv:23-drucke/s-483a-2f-helmst3

13. Suspenduntur ab officio prædicationis omnes religiosi, qui postquam fuerint requisiti per rectores ecclesiarum, scienter omiserint facere conscientiam confitentibus de decimis soluendis.

14. Suspenduntur ipso facto Clerici ab officij executione, qui recipiunt ad communionem vel oblationem altaris manifestos vsurarios.

DE ABSOLUTIONE A SUSPENSIONE

Suspendus simpliciter à iure, potest ab Episcopo absolui, nisi canonis conditor sibi reseruet: Si vero suspendus est ab homine, absoluet qui eam tulit, vel superior.

Hæc, quæ de suspensione dicta sunt, quia pertinent potius ad Clericos quàm laicos, docent pastores non tam quomodo audiant confessiones aliorum (nisi forsitan Ecclesiasticorum) quàm quomodo ipsi faciant suam, vt videlicet peccata propria cognoscant & vitent.

Suspendus tenetur communiter abstinere ab eo, à quo suspenditur, vel à quo prohibetur sub pœna peccati mortalis, imò etiam sub pœna irregularitatis, si diuina officia ab illis suspendus, celebrare præsumat.

DE INTERDICTO

1. Interdictum ecclesiasticum est quædam prohibitio quædam in aliqua terra vel Ecclesia, vel personæ interdicitur administratio sacramentorum, vel diuinorum officiorum celebratio, siue executio aliquorum spiritualium.

2. Interdictum est triplex, locale, personale, locale & personale simul.

Locale vt quando interdicitur ciuitas, prouincia, &c. hoc est, quando prohibetur homines ibi habitantes à certis sacramentis ibi accipiendis, & à sepultura, & ne clerici ibi publice celebrare & sacramenta conferre possint.

Personale, quando populus, clerus, collegium, &c. interdicitur.

Locale & personale simul quando locus & personæ simul sunt interdicta.

3. Nominatim interdicti sunt vitandi in diuinis à clericis celebrantibus, sicut excommunicati, non autem extra diuina.

Celebrans ergò si admittit aliquem interdictum ad diuina, incurrit suspensionem ab ingressu Ecclesiae.

4. Nemo tenetur seruare interdictum ecclesiasticum à iure vel ab homine generaliter promulgatum, nisi talis sententia fuerit contra personam, collegium, ecclesiasticam communitatem, vel locum certum à iudice publicata vel denunciata specialiter & expressè, non obstantibus quibuscunque in contrarium.

Quia ergo in his locis rarus est huius interdicti usus & antedenuciationem per iudicem faciendam nemo peccat non seruando, non videtur necesse plura addere.

Ecclesiastica interdicta non indigent reconciliatione, sed interdictum nudo verbo potest tolli dicendo: Reuoco, vel remoueo, vel absoluo. Non enim opus est aliqua forma certa verborum.

DE VIOLATIONE ECCLESiarVM.

Quibus modis sic polluantur, vt reconciliatione indigeant.

1. Ex effusione sanguinis magna & iniuriosè facta in Ecclesia, si factum est publicum, quod si vnum ex his desit, non polluitur.

2. Polluitur & ex homicidio voluntario sine sanguine, vt si fur suspendatur, &c. non autem ex homicidio fortuito, verbi gratia, lapide cadente de pariete, aut petra vel trabe detecto.

Si quis percussus in Ecclesia extra moriatur, est polluta Ecclesia, non contra. Si quis supra Ecclesiam, vt pote si quis infra tectum, & supra testudinem aut supra tectum interficiatur, quia fit extra, non polluitur. Si quis enormiter per-